

RODOLJUB.

Glasilo „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvo-stopne petit-vrste 8 kr., če se enkrat tiska; 12 kr. če se dvakrat, in 15 kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „**Narodni Tiskarni**“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „**Rodoljuba**“ ali pa odboru „**Slovenskega društva**“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

16. števil.

V Ljubljani, dne 19. avgusta 1893.

III. leto.

Kako se delajo pri nas „brezverci“!

Pred kratkim morali smo poročati o dveh slučajih cerkvene nestrpnosti, ki sta se prigodila na Razdrtem in v Kranji. Že tačas naglašali smo, da nas slovenske naprednjake tista stranka, ki misli, da je pri nas v najem vzela krščanstvo, iz cerkve in drugih posvečenih prostorov meče, samo da bi nas potem lažje psovala za brezverce. Danes pa imamo nov dokaz, da je bil žalibog opravičen ta naš sum.

V nedeljo dne 13. t. m. praznovala je svojo tridesetletnico Kranjska čitalnica, ki je, kakor sploh vsa resnično narodna društva, v rokah nas pregrešnih liberalcev. In za ta strašni greh morala se je pokoriti čitalnica! Slavnostni odbor hotel je postaviti na vspeh tudi slavnostno sv. mašo, katere naj bi se vdeležila vsa narodna društva, ki so prišla čestitat svoji sestri, z zastavami. A mi smo

obračali, visoki knežješkofji ordinarijat Ljubljanski pa je obrnil. Bog ne daj, da bi ljudstvo videlo ta strašna naprednjaška društva — v cerkvi. Potem bi jim res utegnili verjeti, da so poštenega katoliškega mišljenja in zastoj bi bil ves trud dokazati, da obstojajo iz samih brezvercev. In tako se je zgodilo, da je cerkvena oblast prepovedala cerkveno blagoslovljenim zastavam naših narodnih društev vstop v Kranjsko cerkev. Slavnostni odbor moral je vsled tega preložiti celo slavnost na popoldne — in sedaj bodo katoliški možje na raznih shodih slobodno trdili, da se mi naprednjaki ali laži-liberalci (kakor nas imenujejo) ogiblamo pri javnih slavnostih cerkve! Poštenje — kje si?

A to še ni vse! Na Kranjskem pokopališču počivata tudi dva najodličnejša sina slovenskega naroda. Naš ne-

LISTEK.

Ponočnjak.

Izvirna humoreska iz domačega življenja. Spisal Lovro Dremota.

Volkov Tomaž je bil reven samec. Porodil se je pred leti v leseni raztrgani koči tam na Kobališču, kjer so živeli nekdanj, kakor nam pripoveduje stara pravljica, ljudje zdravega razuma in modrih mislij. Ta pravljica, ki pravi mej drugim, da imajo Kobališčani že od rojstva usta pod nosom, pové tudi, da ženske niso bile takó hude, možje pa bolj ponižni kakor so dan današnji. Veliko lepega in resničnega pove pravljica, toda bojim se vse zapisati, ker vem, da bi se Kobališčanom tako zameril, da bi bili do smrti jezni na me. Mej tacimi ljudmi toraj je zrastel Volkov Tomaž. Od svojih sosedov se je navzel vseh dobrih lastnostij, pa tudi marsikatero slabo je pobral od njih. Usta je imel malo na stran pritegnjena, velik nos, nizko čelo, pa dolge, rujave lase. Govoreč je jecljal, grede je pa otepaval in mahal z dolgimi rokami. Prebrisane pameti ni bil in ni prav nič zameril,

ako mu je kdo dejal tepec. Posebno gorki prijatelji so mu bili vaški paglavci. Komaj se je prikazal na vasi, začeli so že kričati: „Tomaž, Tomaž, kam volhaš; v Zdensko vas, k Micki v vas!“ Poznali so ga tudi otroci v drugih vaseh in so ga isto takó spoštovali kot kobališki njihovi vrstniki. Tomaž se pa za vpitje paglavcev ni zmenil, h večjem ako je med vpitjem korajžno zavriskal ali pa zapel:

Fantje po polji grede,

Vriskajo in pojo;

Jaz pa piščalko imam,

Piskat ne znam.“

Vaški fantje ga niso hoteli vzprejeti v družbo, ako tudi bi jim bil rad dvojno fantovščino plačal. Revez ima pač povsod smolo. Časih se je hotel v cerkev gredoč ali kam na polje pridružiti kakemu dekletu, toda kakor da bi bil kužen, vsaka je zbežala hitro naprej, ali ga pa tako ostela, da je sam rad za njo ostal. To pa zopet samo zato, ker ni bil tako lep, da bi ga vsako dekle rado imelo. Stari ljudje so včasih dejali, da vsaka metla svoje držalo najde in v tem imajo popolnoma prav, ker

smrtni pesnik dr. France Prešeren, ki je daleč preko slovenskih meja zanesel slavo slovenskega jezika in njegov vredni učenec in naslednik Simon Jenko počivata tam. Tema našima duševnima velikanoma so se hotela pokloniti narodna društva zbrana v nedeljo v Kranji in v dostojni slovenski besedi naj bi se bilo dalo duška naši hvaležnosti takima odličnima rojakoma. A tudi tega (čuj in strmi slovenski svet!) ni dopustila cerkvena oblast in prepovedala je vsak govor na naši posvečeni slovenski zemlji. — Mislilo se je v gotovih krogih tu tako-le: Ako se bodo ti vražji liberalci uklonili tej prepovedi, tedaj se bo lahko trdilo, da so hoteli z brezverskimi besedami skruniti katoliško pokopališče, ako se pa ne bodo vdali, tedaj zopet lahko vpijemo, da se že očitno puntajo zoper cerkveno oblast ti grdi brezverci. Brezverci bodo tedaj na vsak način. Poštenje — kje si? A tu zgodilo se je drugače. Društva so spoštovala dani jim ukaz, ki pa ni mogel segati tako daleč, da bi bil usta zamašil vsakemu zasebnemu udeležniku slavnosti in zares dvignil se je pogumen slovenski mož, ki je stopivši h groboma Preširna in Jenka povedal nam, da bi bili podeli narod, ako bi se ne upali zaklicati svojim buditeljem: Slava in hvala Vam!

Tako se je godila stvar preteklo nedeljo v Kranji in „Slovenski Narod“ je takoj v ponedeljek v bridkih besedah obsojal tako postopanje zoper nas. Glasilo preuzvišenega našega knezoškofa brumni „Slovenec“ skušal je s hinavskimi besedami ovreči to opravičeno pritožbo, češ, da je višja cerkvena oblast že leta 1887. prepovedala vstop v cerkev neblagoslovljenim društvenim zastavam, na pokopališčih pa da sploh nikomur ne gre beseda, kakor cerkveni oblasti. No, ta izgovor je tako okoren in šepav, ter kaže tako grdo hinavščino, da ga treba pribiti na zid — to pa iz sledečih razlogov:

1.) So zastave slovenskih narodnih društev blagoslovljene (akoravno so se jim žalibog tudi tu že delale zapreke, seveda tudi zato, da bi se narodu lažje vcepilo, da so brezverske!)

2.) So iste zastave, katerim se je v nedeljo prepovedala pot v Kranjsko farno cerkev, bile brez ugovora navzoče pri sv. maši v Št. Jakobski cerkvi v Ljubljani že leta 1889. o priliki Vodnikove slavnosti **in celo še letos pred komaj mesecem dnij v farni cerkvi Kamniški** o priliki svečanosti tamošnje čitalnice.

Kar je bilo tedaj še pred štirimi leti in celo letos še dovoljeno, to naj je sedaj pod istim papežem in istim škofom greh!! Zares, pamet bi se človeku zmešala. In tu le še nekaj! Še letošnjo pomlad visela je v Zagorski cerkvi (ob Savi) raz veliki kor zastava tamošnjih nemčurskih delavcev, nemčurske tovarne. Pa menda saj ne zato, kerta zastava nima slovenskih, temveč velikonemške trakove, kakoršne je pred par tedni naše avstrijsko ministerstvo prepovedalo. Na dotično očitanje „Slovenskega Naroda“ brumni „Slovenec“ še do danes ni črnil besedice!

Kar se pa tiče pokopališč, smo tukaj tudi posebnega mnenja. V največ krajih so kot lastnice pokopališč vpisane v zemljiški knjigi občine in vrhu tega treba je plačevati boljše grobove. Mi torej mislimo, da ima cerkvena oblast pač pravico in celo dolžnost paziti na to, da se na teh svetih mestih ne zgodi nič nespodobnega, a to, da bi ne smel zaklicati slovo v grob sorodniku ali prijatelju ali odličnemu rojaku, to nam bo pač težko kdo prepovedal.

Taka je torej stvar in sedaj boš pač vedel, kranjski kmetovalec, koliko veljajo besede tistih katoliških mož,

o resničnosti tega reka se je že marsikdo prepričal in tudi kobališki vaščani so se nekoč; in zato še dandanes radi tako pravijo.

Volkov Tomaž, ki je bil tako neznansko lep, da se ga je vsako dekle ognilo in ga fantje radi same lepote in razumnosti še po noči niso hoteli med se, našel je naposled vendar žensko, ki ni pred njim zbežala, ampak se prav prijazno pogovarjala z njim. Ta ženska, ki je izkazala tako veliko milost, bila je Slivarjeva Marijeta iz Ponikev. Ženska, ki ni imela nikdar snubača in je bila po mnenju ljudi, ki so se več razumeli na človeško starost kakor Tomaž, okroglih dvajset let in raji še več stareji od Tomaža. Marijeta je premislila, da bi ne bilo napačno, ako bi se ona vgnjezdila v Tomaževi koči in dobro se ji je zdelo tudi, ko se je spomnila, kako grozno lepo bi bilo zanj, ako bi kdo za njo jokal, kadar bi umrla.

Volkov Tomaž toraj je hodil v vas h Slivarjevi Marijeti. Znano seveda ni, kaj sta se vse zmenila in domenila, ker Tomaž nikdar sam nič povedal ni, Marijeta, ako tudi ženska, je pa molčala; nepovabljenih po-

slušalcev pa ni bilo in na ta način se pogovori niso raztrosili med ljudi. Tomaž je hotel vasovat skrivaj, sevé največ po noči, ko sije fantovsko solnce. Mladi ponikevski fantje, katerim se po noči tako strašno nerado spi, zasledili so kmalu, kam Volkov Tomaž zahaja. Sklenili so pa tudi, kaznovati ga takoj za toliko predrznost in nesramnost, ker si upa zapeljivati ponikevska dekleta. Tomaž ni slutil, kaka nevarnost se zbira nad njegovo ubogo glavo. Zahajal je vsak večer v Ponikve, ako je le vreme dopuščalo.

Bila je lepa, topla noč. Na nebu je sijala blede luna in so migljale svetle zvezdice. Tomaž je prišel v Ponikve po istem potu kakor že večkrat, za vrtmi k hiši, kjer je gostovala Slivarjeva Marijeta. Nihče mu ni zastopil poti, ni obljubil kak pes. Nadejal se je, da je prišel neopažen v vas in toraj lahko brez skrbi potrka. Stopi k zidu, vzpne se in še precej rahlo potrka na okno. Takoj zarožljajo šipe in okno se odpre; Marijeta ga je toraj pričakovala. Objeti je ni mogel, ker je bila previsoko od tal, stegnil je roko, ona jo je prijela in je ob njo podrgnila z licem.

ki se na javnih shodih dérejo, da smo brezverci mi slovenski naprednjaki, da te mislimo poturčiti in da ti je jedina rešitev, da se v prah zavališ pred političnimi po-

štenjaki, kakoršni so n. pr. 6. t. m. v Novem Mestu proti nebu zavijali svoje oči. Poslušajte oba zvana, potem pa odprite oči in spoznali boste resnico!

Politični pregled.

Kakor vsi avstrijski narodi, ki so presvetlemu vladarju z odkrito in iskreno ljubeznijo udani, tako je tudi slovenski narod slovesno praznoval dné 18. t. m. rojstni dan ljubljene cesarja Franca Jožefa, katerega ohrani Bog še mnogo let. — Čim bolj se bliža jesen, toliko gosteje se govori o sklicanju drž. zbora. Po novejših poročilih se snide državni zbor dné 10. oktobra. Razen državnega proračuna, baviti se mu bo tudi s premembo domobranstva. Vlada hoče izdatno pomnožiti število domobranskih vojakov, kakor da bi jih že sedaj ne imeli veliko preveč. Ta pomnožitev bo prouzročila novih troškov, vsako leto vsaj za 4 milijone goldinarjev. Radi bi sicer slovenske poslance prosili, naj se zoperstavijo tem po naši sodbi nepotrebnim troškom, a ker vemo, da bi bilo zastoj, jih pustimo pri miru. — Kadar bo državni zbor rešil te predloge, vlada misli, da okolu 10. decembra, sklicali se bodo deželni zbori, da rešujejo tekoče deželne zadeve. Mirna pa deželnozborska zasedanja ne bodo niti na Kranjskem ne in po pravici pričakujemo, da naši poslanci ne bodo držali jezikov za zobmi, ampak brez okolišev pojasnili naše razmere in razložili naše pritožbe, katerih je toliko, kakor peska v morju. — Te dni praznoval je grof Taaffe petnajsto obletnico, kar je ministerski predsednik in prav v proslavo tega dneva je izdal ukaz, da se v Pragi ne smejo napraviti samočeški javni napisi. Čehi so vsled tega silno razburjeni, čemur se ni čuditi. Zdaj se je

znova pokazalo, da smo mi Slovani res narodi druge vrste, da imajo Nemci več pravic kakor mi, da smo mi sploh samo dobri, da plačujemo davke in da na bojiščih žrtvujemo kri in življenje. Pač žalostno, da je koncem 19. stoletja kaj takega mogoče! Državi ta dvojna mera gotovo ni v korist. — Na Madjarskem bili so te dni veliki in krvavi izgredi in to v mestu Veliki Varadin. Prouzročili so jih Madjari. Pobili so rumunskemu škofu Pavlu okna in tudi v rumunskem semenišči ter v rumunski cerkvi. Madjari bi najraje uničili vse nemadjarske narode na Ogerskem. Najhujše se godi ubogim Slovakom. Kar morajo ti prestati, se ne da popisati. Prepovedala se jim je celo Kollarjeva slavnost v Mošovcih. Žandarje so ljudi, ki so se tisti dan zbrali v Mošovcih, kar z bodali razganjali in kdor je zinil besedico, dobil je s puškinim kopitom po glavi. — Na Nemškem vlada sedaj velika druginja. Rusija je namreč carine na izdelke nemške obrtnosti jako čutno povišala, tako da Nemci nikakor ne morejo izvažati svoje blago na Rusko. Nemčija je na to povišala carine na rusko žito, s tem pa samo Nemcem škodovala, ker je sedaj cena žitu silno poskočila. No, Nemcem ne bo nič škodovalo, če bodo malo stradali, saj so itak tako preširni, da ni z njimi izhajati. — Na Francoskem se pripravlja sedaj vse za volitve v državni zbor, določene na dan 20. avgusta. — Srbska skupščina je sprejela predlog, da je obtožiti bivše člane Avakumo-

„Marijeta, ali me imaš kaj rada?“ vpraša jo, ter gleda v zobe.

Marijeta se nasmeje in odgovori: „Rada, rada!“

Tudi Tomaž se zasmeje.

Tisti hip pa planejo izpod sosedovega kozolca fantje in ga zgrabijo:

Marijeta se malo odmakne od okna in kriči: „Le ga, le ga! zakaj pa hodi!“

„Molči, copernica! Vesela bodi, da je jedenkrat govoril s teboj!“ reče nek fantin in z roko zamahne v okno. Marijeta zaloputne z oknom in je zapre.

Tomaž otepa z rokama in brca z nogami, vpije in kolne, toda zaman. Vstopijo se v okroglico, na sredo pa postavijo Tomaža. Tomažu ni bilo nič kaj lahko pri duši, kajti iz dobrega namena in iz prijaznosti ga gotovo niso vjeli. Vroče mu je postalo, ker v duhu je že občutil udarec trdih pestij, ako ne bode morebiti še kaj hujega in trjega. Prositi je začel, naj ga za božjo voljo izpusté, ponujal jim je plačati pijače toliko kolikor bodo mogli piti, ako tudi vso njegovo kožo zapijo in obetal nikdar več po noči v vas priti. Fantje, dasi so bili žejni, po-

nosni so bili vender toliko, da za denar prismojenega Volkovega Tomaža niso hoteli piti, na samo obljubo ga pa tudi niso hoteli izpustiti, ker jih je učila skušnja, da noben ponočnjak ne drži svoje obljube.

„Kaj bomo z njim?“ vpraša tisti, ki ga je prvi zgrabil.

„Ušesa mu porežimo!“ oglasi se sosed njegov.

„Ojes! Ušes pa ne, ušes pa ne!“ zavjeka Tomaž in se prime za ušesa.

„Za pete ga obesimo!“ pravi drugi.

Tako je še vsak kaj groznega poredal, da so Tomaža bolj strašili, ki je bil že samega smrtnega strahu ves premočen in je še tisto mrvico pameti zgubil, kolikor jo je imel.

„Veste kaj,“ pravi star fant, ki je bil njih kolovodja, „na križ ga razpnimo!“

Fantje s krohotaanjem pritrdijo.

„Vidva pojdiva po dolg močan kol, ti pojdi h svojemu dekletu po kakšno staro pečo, ti pa po dva kravja zvonca! zapoveduje kolovodja.

vičevega ministerstva radi kršenja zakonov in ustave. — Na Bolgarskem vršile so se pred kratkim volitve v sobranje. Ker vladajo v tej nesrečni deželi tako žalostne razmere, kakor nikjer drugod na svetu, so bili voljeni

sami prijatelji Stambulova. — Na Angleškem bil je v državnem zboru mej poslanci velik in krvav pretep. — V Argentini v južni Ameriki nastala je revolucija.

Dopisi.

Iz Ljubljane 18. avgusta. [Izv. dop.] O državnih konjerejskih darilih za kobile, ki se bodo delile letos na Kranjskem. Na Kranjskem se bodo l. 1893. delila državna darila v srebrnih goldinarjih in v srebrnih svetinjah, kakor tudi priznanjski diplom in sicer: a) za kobile z žrebetom, ki še sesa ali je že odstavljeno, b) za mlade, t. j. tri- do petletne kobile in c) za jedno- ali dveletne žrebice v naslednjih sedmih konkurenčnih postajah. Delitev bode: dne 4. septembra 1893. leta ob 10. uri dopoldne v Lescah; dne 5. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoldne v Kranji; dne 6. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoldne v Kamniku; za konje noriškega plemena za okrajna glavarstva Radovljica, Kranj, Kamnik; dne 9. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoldne na Vrhniki za mesto Ljubljano in za okrajna glavarstva Ljubljanska okolica, Logatec in Postojina; dne 7. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoldne v Ribnici za okrajno glavarstvo Kočevje; dne 12. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoldne za okrajni glavarstvi Rudolfovo in Litija; dne 11. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoldne v Št. Jerneji za okrajni glavarstvi Krško in Črnomelj. — Za delitev daril veljajo naslednje odredbe, katere so se ukrenile po dotičnih ukazilih c. kr. poljedelskega ministerstva z ozirom na razmere te dežele. 1.) V postajah Lesce, Kranj in Kamnik se smejo poganjati za darila

samo kobile z žrebetom, mlade kobile in žrebice noriškega plemena, v drugih postajah gledé plemena ni nobene omejitve. 2.) Za darila se smejo poganjati kobile z žrebetom žrebčarniškega plemena samo od svojega petega leta dalje, brez omejitve na najvišjo starost, in to, dokler so zdrave in dobro rejene, imajo svojstvo dobrih plemen-skih kobil ter vodijo s seboj lepo žrebe, ki še sesa ali je že odstavljeno. 3.) Darilo se sme priznati kobili samo tedaj, kadar žrebe izvira od državnega ali dopuščene-ga zasebnega žrebca in je to dokazano z zakonitim spu-ščalnim listom. 4.) Kobila z žrebetom, ki je bila prejšnja leta že jedenkrat ali večkrat obdarjena, ni izključena od nadaljne konkurencije. 5.) Za darila se smejo poganjati mlade, t. j. triletné neubrejene in štiriletné ubrejene ali neubrejene kobile žrebčarniškega plemena, kakor tudi triletné ubrejene ali neubrejene kobile noriškega plemena; štiriletné kobile noriškega plemena in petletne kobile žrebčarniškega plemena samo pod tem pogojem, če so bile dokazano ubrejene v letošnjem letu. Zgoraj omenjene kobile pa smejo biti obdarjene samo tedaj, kadar izvirajo od državnega ali dopuščene-ga zasebnega žrebca, oziroma kadar so bile od takšnega žrebca ubrejene, in se to do-kaže z zakonitim spuščalnim listom. 6.) Mlade kobile, ki so kot take prejele darilo, smejo pozneje biti obdar-

Razidejo se iskat zahtevanih rečij, kolovodja pa začne Tomažu groziti, kaj bodo naredili z njim, ako ga še kdaj zaloté po noči v vasi. Tomaž je vse obljubil, kar je kolovodja hotel in zarotil se je, da nikdar več ne bode prišel k Slivarjevi Marijeti. Prosil je, da naj za noč prizaneso, ali trdosrčni kolovodja se ne da omečiti, ampak reče, da mora Tomaž malo spominka dobiti.

Prineso kol, pečo, zvonce, dobili so tudi belo krilo in pa zelen predpasnik.

Začeli so ga oblačiti. Tomaž se nekaj časa brani, ko vidi, da je še slabše zanj, pusti, da storé, kar hočejo. Najprvo mu opasejo krilo, potem predpasnik. Nató dva raz-tegneta njegove roke in tretji prime kol ter ga utakne skozi desni rokav in na hrbtu v levi rokav. Takó so ga razpeli, da ni mogel z rokami prav nič ganiti. Potem mu zašemijo pečo na glavo, klobuk pa zmaše v notranji žep kamižolin. Zvonca pa nataknejo jednega na desno roko, drugega pa na levo. Ko so ga takó preoblekli, prepovedó mu še jedenkrat, nikdar več priti po noči do Ponikve in potem ga izpusté.

Skozi vas so ga spremili, potem je pa sam šel. Za

vasjo se pot zoži in na obeh straneh pota raste gosta trnjeva seč notri tja do Predstruge, ki je na pol pota na Kobališče. Po tej poti se je mučil in znojil Volkov Tomaž gredé s ponočnega vasovanja. Bodeče trnje je praskalo njegove razpete roke in zvonci so bingljali, da so ga ušesa bolela. Bil je v vednem strahu, da ne bi pridrdral kak voz po poti, ker bi se mu gotovo ne mogel ogniti. Tolažil se je, da ga bodo predstruški fantje osvobodili, ali v vasi ni mogel nobenega priklicati in šel je dalje proti Kobališču. Na vasi so stali kobališki fantje, ko pride po poti v vas našemljeni Tomaž. Fantje, ki take prikazni nikdar še videli niso, zbežé in čimbolj je Tomaž vpil in klical, tembolj so bežali. Kazalo mu ni drugega, kakor iti domu in poklicati svojo dobro mater. Gre h koči in kliče mater, ki pa ni hotela takoj iti iz koč, ampak šele, ko se je prepričala, da je v resnici njen sin, šla je ven in ga rešila neupogljivega kola. Volkov Tomaž ni šel potem nikdar več po noči iz koč in tudi Slivarjevo Marijeto je pozabil, saj ji ni mogel odpustiti, da je velela ga pretepsti, ker hodi k nji.

jene samo kot kobile z lepim žrebetom, ki še sesa ali je že odstavljeno. 7.) Za darila se smejo poganjati lepe žrebice po svojem izpolnjenem prvem ali drugem letu, ako so dobro rejene in po svoji rasti obetajo, da se pozneje dobro razvijó in izredé. 8.) Do daril imajo posestniki takih žrebic pravico samo takrat, kadar spričajo z zakonitim spuščalnim listom, da žrebice izvirajo od državne ali dopuščene zasebne žrebce, in kadar dokažejo s spričevalom, izdanim od župana, da so jih sami zredili. 9.) Za kobile z žrebetom, mlade kobile in žrebice, ki se sploh smejo poganjati za darila, razdelé se v vsaki konkurenčni postaji naslednja darila: a) za kobile z žrebetom pri sesci jedno darilo po 35 gld., jedno darilo po 20 gld. in tri darila po 15 gld. (v Trebnjem samo dve darila po 15 gld.) in 2 srebrni svetinji; b) za mlade kobile jedno darilo po 25 gld., jedno darilo po 20 gld., jedno darilo po 15 gld. in 2 srebrni svetinji; c) za žrebice v postaji Št. Jarnej jedno darilo po 15 gld., tri darila po 10 gld., in 3 srebrne svetinje, v vseh drugih postajah po dve darila po 10 gld. in po 3 srebrne svetinje; skupaj 1270 gld. in 49 srebrnih svetinj. — Posestniki triletnih za plemo sposobnih žrebcev se vabijo, naj jih ob priliki obdarjenja pripeljejo pred komisijo v ta namen, da se zapišejo, ker bi se utegnili pozneje kupiti.

Vsak konjski lastnik, kateri prejme za plemenskega konja darilo, mora podpisati reverz, s katerim se zaveže, da tega konja po zvršeni delitvi daril ne proda izven dežele, ampak ga obdrži še jedno leto, ga vzredi ter ga prihodnje leto ob delitvi državnih daril pripelje pred obdarjevanjsko komisijo. Kadar bi obdarjeni konj mej tem časom prešel v last drugega posestnika, ostane vendar tisti, ki je prejel darilo, porok za to, da novi posestnik dotičnega konja izpolni zaveznosti, katere je prejšnji posestnik prevzel z reverzom in da, ako ne izpolni katerega zgoraj navedenih obetov, brez ugovora povrne prejeto novčeno darilo; ta zavezanost se pri koblah z žrebetom ne razteza tudi na žrebe obdarjene kobile, ker se ne obdari žrebe, ampak samo kobile.

Iz Turjaka, 15. avgusta. [Izv. dop.] Malo kedaj se kdo oglasi iz naše okolice s kakim dopisom in še takrat ne sporoči nič vzpodbudnega za narod, marveč samo nazadnjaštvo. Tako tudi jaz ne poročam nobenega

napredka, ampak žalibog le o neki zaspanosti, ki vlada skoraj po celem velikolaškem okraju. Največ povoda k mojemu dopisu so mi pa dala obvestila po časopisih iz raznih krajev, koliko vneti narodnjaki in narodnjakinje darujejo za razna narodna društva, zlasti pa za tako potrebno družbo sv. Cirila in Metoda; takorekoč vse tekmuje, kdo da bo več nabral, oziroma daroval za to šolsko družbo. Le iz naše okolice nisem ničesar čul, dasi je mnogokrat prilika za to.

Zaspala je pri nas celó podružnica sv. Cirila in Metoda v Turjaku pod predsedstvom g. J. Kosca, župnika v Škocijanu, ki je bila pri zadnjem občnem zboru (ki je bil že pred tremi leti!) še dokaj močna, kajti imela je do 30 letnikov, štiri ustanovnike in jednega pokrovitelja. Ni moj namen, obrekovati g. K., ker vem, da ima mnogo opravila, ki mu često ovirajo na kaj drugega misliti, le toliko rečem, da bi se bil lahko vsaj jeden pot toliko potrudil, da bi bil sklical občni zbor, ter se odpovedal predsedništvu, ker gotovo bi se bil potem izvolil kak predsednik, ki ima več časa, kakor pa on, in smelo trdim, da bi bila podružnica še sedaj tako močna kakor nekdanj, če že ne močnejša. Žal, da podružnična ustanovitelja, č. g. Jakob Gruden, vp. župnik v Turjaku, in pa bivši grajski oskrbnik ravno tam g. Janko Vdovič, ne moreta več delovati njej v korist, prvi zaradi bolehanja, drugi pa nas je zapustil ter se preselil v Ljubljano. Že pri zadnjem občnem zboru je bilo govorjenje, da bi se podružnični sedež prestavil v Velike Lašče in se tam združil s tamošnjimi rodoljubi, ki so hoteli celó ustanoviti lastno podružnico. Ali kaj imamo danes? Nič, čisto nič, prva je zaspala, druga se pa ni ustanovila, ker v Laščah vlada nekak razkol. Žalibog je tudi v Laščah malo slišati o narodnem življenji, dasi bi morale biti Lašče za nas nekako središče narodnosti, ker je tam dovolj narodne inteligencije. Vem, da se bo očitalo tem vrsticam, da preveč pretiravajo, a pisane so zgolj iz rodoljubne skrbi. Mogoče, da zbudé kakega rodoljuba iz narodnega spanja, da zakliče potem še drugim: Začnimo delati in sicer vztrajno delati za mili narod slovenski. Želeti bi bilo, da bi se združili vsi Laščanje, Dobropoljci, Turjačani in Robarji v jedno močno podružnico in da bi tako s skupnimi močmi utegnili kaj uspešnega storiti za rešitev narodne dece. To dal Bog in zato brez zamere!

Slovenske in slovanske vesti.

Fran Gestrin †.

Dne 15. t. m. umrl je v Ljubljani odličen slovenski pesnik in pisatelj Fran Gestrin v 28. letu svoje starosti. Rajnik je bil jeden najboljših sinov slovenskega naroda, duhovit, marljiv, zlata duša in jeklen značaj. Dasi je dlje kakor leto dni bolehal, deloval je vendar skoro do zadnjega hipa na literarnem polju. Svojo ple-

menitost in goreče svoje rodoljubje pokazal je z oporoko. Zapustil je vse svoje premoženje, nad 25.000 gld. „Pisateljskemu podpornemu društvu“. Slava Franu Gestrinu!

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je občina Sežanska po soglasnem sklepu občinskega odbora pristopila kot pokrovitelj. Slava zavednim Sežancem in naj bi našli obilo posnemalcev.

(Novomeški shod kat. političnega društva.) Dne 6. avgusta vršil se je v Novem mestu neke vrste kato-

liški shod. Zbralo se je primeroma prav mnogo ljudi, a uspeha ta shod vendar ne bo imel. Zborovalci so se precej dolgočasili. Govorilo se je sicer mnogo, a tako pusto in nezanimivo, da ni nihče maral poslušati. Jedro vseh dolgih govorov je bilo: Vera je v nevarnosti in ker ljudje vedo, da to ni res, zato so z glavami majali in se vračali domov, kakor da so bili na žegnjanju, kateri je dež pokvaril.

(Narodne veselice.) V prvi polovici tega meseca bilo je več narodnih veselic, izmed katerih naj omenjamo samo štiri, ki so splošno narodnega pomena. Dne 6. t. m. bil je „Slovenskega pevskega društva“ veliki koncert v Mariboru; dne 13. t. m. bila je velika veselica v korist družbe sv. Cirila in Metoda v Kostanjevici in isti dan tudi slavnost v Kranji, katero je priredila Kranjska čitalnica v proslavo 30letnice svoje ustanovitve. Dne 15. t. m. je bila v Vipavi velika veselica v korist dijaškega podpornega društva „Radogoja“. Vse te slavnosti obnesle so se krasno; udeležba je bila povsod ogromna, navdušenost pa nepopisna.

(Nova kmetijska podružnica) se je ustanovila v Čatežu pri Zaplazu in šteje že nad 40 članov.

(Nova železnica.) Iz Boh. Bistrice se nam piše: Nameravana železnica iz Lesec v Bohinj se te dni trasira in kakor kaže, se bode proga na Tolminsko potegnila, ker po izrekih inženerev je svet jako ugoden. Bog daj, da bi se nam ta vroča želja izpolnila!

(Bolnica usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem Mestu) se bode odprla v kratkem. Ker bi bili stroški za prezidanje gradu preveliki in bi poslopje bilo premajhno, zgradilo se bode na vrtu novo poslopje, ki bode gotovo v treh letih in bode imelo prostora za 80 postelj. Mej tem časom bode pa v gradu začasna bolnica z 22 posteljami.

(Štipendije na kmetijski šoli na Grmu.) Deželni odbor kranjski razpisuje ravnokar 9 štipendij za obiskovanje kmetijske šole na Grmu. Prednost do teh štipendij imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom pečali. Štipendovani učenci dobijo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v zavodu, obleko si pa morajo sami preskrbovati. Lastnoročno pisane slovenske prošnje, katerim je priložiti rojstni list, zadnje spričevalo dovršenih šol, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju, kakor tudi župnijsko spričevalo o lepem vedenju, izročiti je do 15. sept. t. l. vodstvu deželne vinarske sadjarske in poljedelske šole na Grmu.

(Blagoslovljenje društvene zastave.) Dne 26. in 27. avgusta vršila se bode v Idriji izredno lepa slavnost, blagoslovljenje zastave mestnega prostovoljnega gasilnega društva. Odbor ukrenil je vse potrebno, da bode slavnost sijajna. V posebno čast šteti si mora društvo, da je preblagorodna gospa Plamenikova, soproga c. kr. rudniškega nadsvetnika, prevzela pokroviteljstvo kot kumica. Ker je

gasilno društvo jedno najbolj narodnih društev na Kranjskem in ker ima izključno slovensko komando, nadajamo se, da je počastje slavna društva slovenska v kolikor mogoče mnogobrojnem številu. Vspored slavnosti priobčimo v kratkem.

(Nova ognjegasna društva.) Zadnji čas sta bili ustanovljeni dve ognjegasni društvi, jedno v Kropi na Gorenjskem, drugo v Veliki Nedelji na spodnjem Štajerskem. Obe društvi sta uvedli slovensko velevanje.

(Okrajni zastop Ptujski) volil je zadnjič svoje odposlance za okrajni šolski svet in sicer same narodnjake, tako da je v šolskem svetu večina slovenska. Za zgradbo železnice Ptuj-Krapina dovolil je 3000 gld. po predlogu zastopnika Gregoriča pod tem pogojem, da so napisipostaj te proge tudi slovenski in da sprevodniki imena postaj kličejo tudi slovenski.

(Goriški Lahoni) nameravajo ustanoviti slovenski list, ki bi pa seveda služil lahonskim interesom in pripravljati tla iredenti. Sodimo, da bodo tako korenito propadli, kakor svoj čas Celjski nemčurji s „Kmetiskim prijateljem“.

(Istarska vinarska zadruga.) Hrvatski rodoljubi ustanovili so v Pulju velevažno vinarsko zadrugo, katera utegne postati največjega pomena za isterske hrvatske vinčake. Ti so bili doslej odvisni od italijanskih prekupcev, sedaj pa jim bo mogoče emancipirati se te gospodarske in politične odvisnosti, kar je neprecenljive vrednosti. Ker je zadruga v rokah odličnih poštenjakov, bo gotovo dobro uspevala. Koj prvi dan se je oglasilo 63 udeležnikov, katerih vsaki je založil delež v znesku 100 gld., tako da razpolaga zadruga že sedaj s kapitalom 6300 gld., katera svota se bo pa izvestno izdatno pomnožila. Opozarjamo svoje ožje rojake že sedaj na to zadrugo, katere ustanovitev pozdravljamo iz gospodarskih in narodnih razlogov z največjim veseljem.

(Lahonsko sleparstvo.) Tržaški iredentovci so še pri vsaki priliki pokazali, da so pravi politični tolovaji. Kjer morejo, sleparijo, pri volitvah, v vseh zastopih in tudi v javnem življenju. Po minolih volitvah v V. (okolidanskem) okraju objavljali so laški listi proteste okoličanov proti izvolitvi g. Nabergoja. Na teh protestih je bilo karih 200 podpisov, torej veliko več, nego jih je dobil protikandidat Nabergojev (katoliški duhovnik in iredentovec don Pacor.) Že ta okolnost zdela se nam je zelo sumljiva, tako da smo po vsi pravici dvomili na pristnosti omenjenih podpisov. In prav smo imeli, da smo dvomili, kajti vsi tisti protesti so bili zgolj komedija. Iz Trebič poroča se nam namreč, da so bila na protestih tudi taka imena, katerih lastniki so že 15 let mrtvi. Kolikor ne morejo slepiti živi, pa naj slepe mrtvi — vse v čast in slavo slavne iredente.

Razne vesti.

(Potres v Dubrovniku.) Dne 24. julija zjutraj ob 5. uri bil je v Zadru močan, več minut trajajoč potres. Je-li prouzročil kaj škode še ni znano.

(Pretepi v Gorici.) Minolo nedeljo pijančevali so neki lahonski pogrebci v Solkanu in se pozno v noč vračali v Gorico. Na potu so bili baje napadeni in te peni, rekli smo baje, ker nikakor ni izključeno, da so se mej soboj spoprijeli. Lahonski listi seveda dolže Slovence kot storilce, menda da odvrnejo javno pozornost od drugih dogodov. n. pr. od napada nekih Lahov na mirne Slovence. Trije Lahi so napadli neke Slovence z noži. Tedaj ranjeni Trnovc je bil 17 dni bolan.

(Osepnice v Trstu) so se v poslednjem času razširile posebno v najbolj obljudenih delih starega mesta. Ker zdravstvene razmere tega dela mesta itak niso posebno ugodne, treba je energičnih profilaktičnih odredb, da se zabrani daljnje razširjanje bolezni. Magistrat torej pozivlja prebivalstvo, da se takoj pokliče zdravniška pomoč, če se pokažejo prvi znaki bolezni in da se prav marljivo poslužuje cepljenja, oziroma na novo cepljenja koz.

(Morski psi) prikazujejo se večkrat v jadranskem morji. Minuli teden opazili so mornarji dokaj velicega morskega psa v dalmatinskih vodah, blizu Volavske pa je dne 31. m. m. videl kapitan Grisillo morskega psa. Pri kopanju v morji je torej treba opreznosti.

(Materna ljubezen.) Prijatelj z dežele nam poroča o ginljivem dokazu, kako daleč sega tudi pri živalih materna ljubezen. Imel je na neki njivi opaženo prepelečino gnjezdo, v katerem so bili jedva izvaljeni mladiči. Te dni padala je v dotičnem kraju huda toča in ko se je zopet zjasnilo, poda se dotičnik na polje gledat, je-li so se obvarovale živalice. A kaj vidi! Na gnezdu sedela je starka-prepelica vsa razmesarjena in mrtva, pod njo pa so čepeli mladiči popolnoma nepoškodovani. Mati je torej s svojim životom in življenjem krila svoje mladiče, akoravno bi se bila sama prav lahko rešila pod bližnji kozolec.

(Za lovce.) Pred par dnevi lovila sta v Ribniški dolini gospoda K. in R. mlade race. Pes zastane pri košatem, z bezgom in travuljo zarašenem grmu. Še le po dolgem prigovarjanju stopi v grm, iz katerega se jame žival pomikati. Pes jej korakoma sledi in lovca se pomikata za psom meneč, da se mlada raca psu umika. Ko se pa žival v beg poda, jo pes zaskoči in ujame mlado — vidro. Jeden gospodov jo pritisne in ji skuša vrvico na vrat natakniti, žival se pa brani in vpije po svoje. Kar zapazi drugi gospod, da se trava zopet maja proti njima, zasliši pihanje in zagleda komaj 15 korakov pred seboj zijajočo in puhajočo staro vidro, mater, ki je šla mladici na pomoč, dasiravno je slišala dva človeka in psa. Strel je pobil pogumno mater in tudi mladici se je prikrajšalo nje za ribe in rake pogubljivo življenje.

(Grozna nezgoda.) V Nehanica pri kraljevem Gradcu kupil je neki ključar več starih bomb najdenih na polju še l. 1866. Ko je hotel jedno teh bomb očistiti, razpočila je in siromašnega ključarja raztrgala na drobne kosce.

(Grozna nevihta) uničila je minulo soboto skoro vso žetev na srednjem Štajerskem, kar je bilo še na polji. Najhuje je bilo okolu Gradca. Dragoceni nasadi v deželni kmetijski šoli v Krottendorfu so popolnoma opustošeni. V vasi Gösting nastala je taka povodenj, da

so ljudje komaj rešili golo življenje. V hišah je škoda velikanska, v hlevih pa je utonila vsa živina. Tudi več ljudi je prišlo ob življenje in so dozdej našli šest mrličev. Mnogo prebivalcev je prišlo popolnoma na beraško palico. V Wildonu bila je toča tako silna, da je ležala več čevljev visoko in da pošta ni mogla odpeljati se. Železnica mej Gradcem in Köflachom je na več krajih poškodovana.

(Nova cerkev v Mariboru.) Te dni vložil in blagoslovil se je slovesno temeljni kamen nove frančiškanske cerkve v Mariboru v navzočnosti knezoškofa Mariborskega in mnogih duhovnih in posvetnih dostojanstvenikov in mnogobrojnega ljudstva.

(Novo jamo s kapniki) zasledili so delavci v Šentanskem tunelu na progi dolenske železnice mej Trebnjem in Mirno Pečjo. Jama je, kolikor se je v naglici premerilo, osem metrov dolga in pet metrov široka. Kapniki so jako lepi, ne posebno veliki ali snežnobeli. Kakor čujemo, preiskala se bo ta jama še natančneje, ker je lahko mogoče, da je v zvezi še z drugimi večjimi jamami.

(Slučaj — ka-li?) Minoli teden pasla sta Martin Ureh iz Gribelj št. 32 in neka šestnajstletna pastarica krave v bližnji lozi, kar nastane strašen vihar. Ureh svetuje, da bi šla pod bližnji hrast, a deklica se brani rekoč: „V šoli so nas učili, da ne smemo ob nevihti pod visoka drevesa“. — „Če naju hoče Bog kaznovati, zadene naju strela tudi tukaj“, pravi Ureh in potegne deklico pod hrast. Komaj stopita pod hrast, udari strela vanj, ubije pastirja, 53letnega samca, deklico pa le omami. Ubiti pastir zapustil je precejšnje premoženje.

(Velika tatvina.) Nekemu bogatemu Rusu bilo je v zdravniški Königstein ukradenih 80.000 rubljev.

(Vprašati se mora znati.) V Berlinu izgubil se je te dni mlad deček, ki na vsa vprašanja ni vedel odgovoriti drugemu, nego da mu je ime Pepček, imena in stanovanja roditeljev pa siromak ni vedel povedati. A, kaj, pravi odločno pristopivša žena, jaz bom pa kmalu zvedela, čegav je otrok. Kam pa hodiš po žganje za tvojega očeta, vpraša plakajočega malčeka. K Schwendiju, odgovori urno deček in z zmagovalnim pogledom odvede ga prebrisana žena v imenovano prodajalnico žganja, kjer so spoznali dečka in ga odvedli domov k očetu, ki stanuje blizu.

(Po viharju uničen gozd.) Te dni opustošil je grozen vihar v Petrovi gori na Hrvatskem državni gozd „Hrastovo“. Nad 30 oralo gozda je uničenih, ker je vihar izruval skoro vsa drevesa s koreninami vred.

(Ameriško seno.) Amerika pričela je izvažati že tudi seno v Evropo. Te dni priplul je velik parobrod v Havre, ki je pripeljal samo sena, stisnenga v bale.

(Čudna skrivnost.) Mesto Pau na južnem Francoskem je sedaj silno razburjeno. Pred kratkim umrl je ondu star gospod, ki je v svoji oporoki zaukazal, naj se ž njim pokoplje skrinjica, katero je vedno skrbno varoval in skrival tudi pred najbližjimi znanci. Ukazal je sicer, da se skrinjica ne sme odpreti, ali sorodniki njegovi so bili tako radovedni, da so jo vse jedno odprli. In kaj so zagledali. Dobro ohranjeno, balzamovano glavo mlade krasne žene. Umrl gospod je to glavo hranil nad 60 let, to je vse, kar se je izvedelo. Z dovoljenjem pristojnega oblastva se je položila ta glava v krsto k mrliču in ž njim vred izročila materi zemlji.

Poučne stvari.

Ušice.

Letos imamo pravo ušivo leto in od naših letopiscev pričakujemo izvestno, da to gotovo kot posebno znamenitost zabeležijo v svoje letnike in kronike. Kamor pogledamo, je kar uš na uš. Ušiva so drevesa v drevesnici, odrasla drevesa v sadovnjakih, ušive so vrtnice, hmelj in celo kopriva je polna tega ostudnega mrčesa. Po drevesnicah je toliko ušic, da ima človek dan za dnevom z njimi opraviti. Pa tudi odrasla drevesa, kakor jablana, češplje, hruške, črešnje itd. so tako z njimi obložena, da se vsled tega, kjer bodi mladikice že suše. Tudi na lipovem listju smo zapazili neko umazano-belkasto ušico. Boj proti tem stvaricam je jako težaven. Na mladih drevescih jih je sicer še mogoče ugonobiti, da si nalaga to človeku dovolj dela in truda, na odraslih je pa to skoraj nemogoče. Tudi v zelo obsežnih hmeljiščih se človek skoraj zastopni ukvarja s pokončevanjem te sicer male, pa v brezbrojnih trumah nastopajoče stvarice. Najbolje se ušice otrebijo, ako se z roko zmečkajo. Ravno tako dobra je pa tudi milnica (žajfnica), s katero se spirajo ušivi deli rastline. Ušice hitro pocepajo, ako so se zlasti pri solnčnem vremenu do dobrega skopale v milnici. Zato je pa gledati, da se zmocijo vse ušice in je torej najboljša, da se ušivi vršički potaplja v milnico ter se z njimi še malo popluskajo, kar se prav lahko opravi pri malih drevescih v drevesnici. Pri visokih drevesih pa, kjer se vrh več pripogniti ne da, se pa naj ušive mladike dobro izmijejo. Ker se pa ušice silno plodijo, zato je treba storiti vselej, kakor hitro se znova prikažejo, kar se zgodi dostikrat že par dni po prvem zmvianji. Ravno to je pa tudi uzrok, da jih je prav težko popolnoma otrebiti. Hrošček polonica (božja kravica ali božji volek)

in njegova ličinka pa se hrani z ušicama, in je torej, kar nam vsaj nekoliko pomaga pokončevati ušice, zelo koristen in vreden, da se mu povsod prizanaša.

Da kumare (murke)

slabo uspevajo, slišimo mnogokrat zlasti v vročem poletju toževati naše gospodinje. Zalivamo in strežemo jim pravijo kakor le vemo in znamo, pa vendar ne obrodé tako, kakor bi želele. Nekdo je zalival svoje kumare le po jedenkrat v tednu, pa takrat dobro in izdatno. Vselej je pa še vodi pridjal $\frac{1}{4}$ gnojnice. Zalival je pa s to tekočino tako, da je nekoliko varoval cvetje ter je tudi vselej še na zadnje vse poskropil s samo vodo brez gnojnice. Tako oskrbovane kumare so kaj bogato obrodile. Pri sosedovih pa, kjer so jih vsak dan zalivali in škropili, jih pa niso nič imeli. Iz tega sledi, da je bolje zalivati bolj poredkoma, pa dobro, nego pa po gostem, pa le malo. Pri vsakdanjem zalivanji se navadno le tla malo porosijo in ohladijo, koreninice pa navadno le malokaj dobe.

Cepljenje ameriških trt

v suh les po zimi in na spomlad ni tako brezuspešno delo, kakor se je navadno mislilo. Cepljeni rezniki, posebno pa dobro cepljene ukoreninjene trte se precej rade primejo, kakor so se letos v Krškem in na Slapu prepričali. Na Slapu hvalijo, da se jih 70% prime, in v Krškem se je najboljšemu učencu posrečilo, da se jih je skoro 40% prijelo, čeravno je bila velika suša. Iz tega se prepričamo, da kaže na vsak način cepljenje v les po zimi izvrševati.

Loterijske srečke.

Gradec, dne 12. avgusta: 80, 8, 54, 37, 78.

Dunaj, dne 12. avgusta: 61, 50, 46, 36, 75.

Tržne cene v Ljubljani

dne 19. avgusta t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hkti.	7	60	Špeh povojen, kgr.	—	66
Rež,	5	60	Surovo maslo, "	—	80
Ječmen, "	5	65	Jajce, jedno	—	02
Oves, "	7	—	Mleko, liter	—	10
Ajda, "	8	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, "	5	65	Telečje "	—	50
Koruz, "	5	90	Svinjsko "	—	60
Krompir, "	3	20	Kostrunovo "	—	36
Leča, "	12	—	Pišanec	—	35
Grah, "	12	—	Golob	—	17
Fizol, "	10	—	Seno, 100 kilo	—	250
Maslo, kgr.	—	98	Slama, "	—	214
Mast, "	—	70	Drva trda, 4 metr.	—	650
Špeh frišen	—	62	" mehka, 4 "	—	5

Zaupni mož v vsakej fari. Velevažno, stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače denarstveno podjetje (poroštveni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznana blagonsno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega **zupnega moža** z nalogo, pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znamko „201.191. Graz postlagernd“ več poizvedeti. (18 9)

Slavnoznan

gostilna „Poličanski“ v Zatičini

središču in mestu sodnemu okraju Zatiškemu

se daje od 1. januarja 1894 počeni pod ugodnimi pogoji v najem. (29—1)

Z gostilno je združena tudi mesarska in pekarska obrt. Natančneje poizve se v gostilni „Poličanski“ v Zatičini.

Prodaja.

Vsled svoje starosti prodam podpisani domačijo, obstoječo iz hiše v 2 nadstropji, v kateri je gostilna in ki stoji sredi vasi poleg ceste. Hiša ima dober vodnjak in prostorno dvorišče. Poleg hiše je velik, dobro zidan hlev. Jedn. v kozolec 19 štantov je na vrtu, drugi 7 štantov pa na polji. Na vrtu je 200 mladih sadnih dreves, na polji pa 35, poleg tega je pa še druga drevesnica na vrtu; v njej je nad 2000 cepljenih dreves, ki vsako leto prinašajo nad 150 gld. — V bližini je 10 oralov dobro zagnjenega in obdelanega polja, 13 oralov travnikov in 7 oralov gozda.

Prodam tudi 2 lepi kobili, 2 žrebati, 5 velizih, pisanih krav, 35 jarcev, 8 prašičev, krmo in žito, kakor tudi dobro za-avljeno kmetijsko orodje. Posestvo leži $\frac{1}{4}$ ure od železniške postaje Lesce in 1 uro od Bleda. Cena mu je s pritliklinami 9000 gld., brez pritliklin pa 6500 gld. Plačati ni treba takoj. (26—1)

Vse kupce uljudno vabi na ogled

Janez Gogala po domače **Grom**
v Hrašah p. Lesce na Gorenjskem.

Ign. Faschinga udove

ključavničarnica v Ljubljani, Suknarske ulice šte. 3

priporoča bogato svojo zalogo **štedljivih oganjšč** solidnega dela po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna **staybinska dela.** (7-16)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

Založba tovarne

pri

Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.

Tu se dobijo vse vrste kmetijski stroji, kakor tudi blagajnice, varne pred tatom in ognjem. P. n. gospodinjam, šiviljam krojačem in čevljarjem priporočam svoje izvrstne

šivalne stroje

mного ceneje, nego drugod za katere tudi 5 let jamčim (garantiram). (8-16)
Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**. — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca (11-16)

zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

Karol C. Holzer

Ljubljana, Dunajska cesta
zaloga (12-16)

**špirta, žganja, specerijskega
blaga in barv.**

Najnižje cene.

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch

tovarna dožnikov

Ljubljana, Mestni trg 15.

Adolf Hauptmann

tovarna (9-16)

**oljnatih barv, firnežev,
lakov in kleja**

v Ljubljani, ob vogalu Resljeve
ceste št. 41 v lastni hiši in filijala:
Slovene ulice št. 10-12.

Poziv!

V moji odvetniški pisarni pozabil je nekdo 2 gld. Dotičnik, ki bi se mogel izkazati opravičenega do tega zneska, more ga prejeti v moji pisarni.

Dr. Ivan Tavčar.

(27-1)

Odlikovan v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

August Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši konstrukciji, bele in barvane od najboljšega blaga, elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim ravnalcem. (14-16)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkvenih stropih in okrajkih, neprežigliva opeka in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar
Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.
Velika zaloga vseh
kirurgičnih obvez in kilnih pasov.
Velika izbira in zaloga vsakovrstnih rokovic
iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Du-
naji; zavrtnikov, manšet, angleških in fran-
coskih dišav, modercev itd. (4-1)

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 4.
Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja
Tovarna za oljnate barve, lak in pókost.
Glavni zastop
Bartholijevega originalnega karbolineja
Maščoba za konjska kopita in usnje. (5-16)

J. Kunčič

izdelovatelj soda-vode

v Ljubljani,
v Križevniških ulicah št. 10
filijalka v Lescah, Bled,
priporoča čast. p. n. občinstvu in gospo-
dom gostilničarjem svojo dobro izdeloval-
nico dobre, zdrave, ukusne soda-vode.
Zunanja naročila izvršujejo se
skladno točno. (16-15)

J. Traun v Ljubljani

mehanični mlin, tovarna ješprenjčka in jestiha,
trgovina s špecerijo, žganjem, žitom, pridelki
in drvmi

priporoča veliko zalogo svojih izdelkov:
pšenično, ajdovo, rženo in koruzno moko,
ješprenj, ješprenjček in pšeno, najmočnejši in
najokusnejši vinski kis in kisov cvet. Priporoča tudi
špecerijsko blago, žganje, špirit, suhe in olj-
nate barve. Kupuje vse domače pridelke in pri-
poroča mnogovrstna, zanesljivo kaljiva semena. Ži-
vinorejcem priporoča zadnja moka za živino, ker
je cenejši in izdatnejši kot druga sredstva. (3-16)
Zunanja naročila se hitro in natančno izvrše.

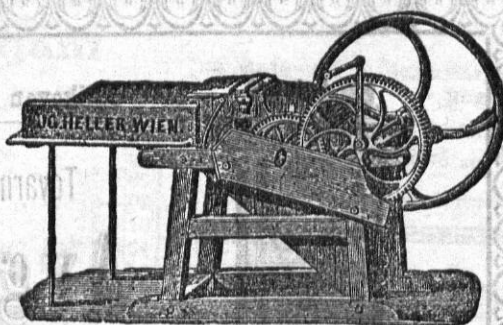
DR. JOS. DERČ

(28-1)

stanuje od 6. t. m. naprej

na Starem trgu, Florijanske ulice št. 1.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in
(468-12) poštne prosto. (17-10)

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale!

Prekupovalcem znaten popust!